

gælde. I § 1 tales der om „Paa enhver *ny* til Beboelse“ o. s. v. „bestemt Bygning“, Bestemmelsen gælder altsaa først for Fremtiden. Saa komme §§ 2—8, der tale om Skorstene, Ildsteder, Dampkedler, Bagerovne, Køller og forskellige andre Ting, og herom siges det i § 9: „De i §§ 2—8 foreskrevne Regler komme kun til Anvendelse ved Opførelsen af *ny* Bygninger“ o. s. v. Denne § 9 er selvfølgelig gaaet over i Bekendtgørelsen af 30te Marts og findes der i § 18. Saa kommer § 10, der taler om Brugen af visse Belysningsmidler, som forbydes i Stalde o. s. v. — naturligvis kun for Fremtiden. Saa er der § 11, der bestemmer, hvilke Brandredskaber der skal være, og siger, at de skulle være til Stede fra 1ste Januar 1890, og fremdeles § 12, der giver Regler for Rensning af Skorstene, naturligvis kun for Fremtiden, og § 13, der giver Regler for de fremtidige Brandsyn. Altsaa helt igennem indeholder Loven aldeles bestemte Forskrifter om, fra hvilket Tidspunkt de givne Bestemmelser skulle træde i Kraft. Naar nu den sidste ærede Taler bemærkede, at han ikke kunde forstaa, hvorfor jeg ikke gjorde Folk opmærksomme paa, at Cirkulæret ikke berørte, hvad der laa forud for Loven af 1889, maa jeg oprigtig talt sige, at jeg ikke har gjort det, fordi det ikke kunde falde mig ind, at det skulde være fornødent i et Cirkulære, som indskærpede Bestemmelserne i Loven af 1889, at sige, at de ikke gjaldt for Fortiden, og jeg er virkelig aldeles uansvarlig for, om nogle Retsbetjente have ment, at den ogsaa gjaldt for Fortiden. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt jeg vil foretage Skridt til at faa underkastet de almindelige Bestemmelser et Gennemsyn, maa jeg sige, at det vil jeg betænke mig to Gange paa. Jeg finder ikke, der er Anledning dertil. Der er ikke foregaaet noget, som skulde gøre dette fornødent. Er der enkelte Pletter, kan der jo rettes paa dem ved Tillægslove, som man har gjort før. Særlig betænkeligt vilde det være at knytte en saadan Revision til det foreliggende Lovforslag, thi dette Lovforslag maa føres igennem i denne Samling, hvis man skal naa den Hensigt, som det har: at faa standset den Retsforfølgning, som var paabudt, men som blev stillet i Bero i Lighed med, hvad der er sket tidligere, da man vidste, at der vilde blive Spørgsmaal om at drøfte et Lovforslag, som, naar det blev til Lov, vilde legalisere de Lovovertrædelser, der vare begaaede. Man maa jo huske paa, at hvis vi ende Samlingen uden at faa en Lov paa dette

Omraade, har jeg ikke andet at gøre end at anvende den gældende Lov. Jeg tror, som sagt, at Loven er tilstrækkelig klar, og jeg kan ikke tro, at der, naar jeg fastholder Justitsministeriets tidligere Cirkulære af 1890, i Virkeligheden skulde være nogen Modstrid mellem det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) og mig. Der er nemlig en væsentlig Forskel mellem Loven af 2den Marts 1861 og Loven af 1ste Marts 1889, hvad ogsaa denne Lov bærer Vidnesbyrd om. I den tidligere Lovgivning er der en meget betydelig Uklarhed til Stede. Jeg vil henvise til den for denne Materie betydningsfulde Bekendtgørelse fra Justitsministeriet, som mærkelig nok ikke er berørt, af 8de Januar 1883, en Bekendtgørelse, der giver Regler for de snævre Skorstene, og som netop er affattet med en vis Varsomhed, fordi man gaar uden om Usikkerheden. Men al Usikkerhed er i Virkeligheden fuldstændig hævet ved Loven af 1ste Marts 1889 § 4. Tingen er nemlig den, at i den ældre Lov behandlede Reglerne for Skorstenene noget spredt. De Bestemmelser, som der findes om snævre Skorstene, foreligge i en Paragraf, der kommer efter en anden Paragraf, som ogsaa har behandlet Skorstensspørgsmaalet saa man kan ikke se, hvilket Omfang Sagen har. Men her kommer § 4 og giver Regler for Skorstene ganske i Almindelighed. Nu siger rigtignok det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds, at § 4 afgør intet andet, end hvorledes Skorstenene skulle opføres. Det er dog ikke ganske rigtigt, thi naar § 4, hvis Hovedbestemmelse ganske vist er at give Bestemmelser om Skorstenenes Opførelse, siger: „I Bygninger, som ere tækkede med ildfast Tag eller med Spaan, er det tilladt at anbringe de saakaldte snævre Skorstene, dog kun til Afledning af Røg fra Køkkenildsteder, Kakkelovne og Kaminer,“ saa ligger deri, at den dog ogsaa giver Regler for andet, idet den altsaa bestemmer, at der til disse Skorstene ikke kan føre Rør til Afledning af Røg uden fra Køkkenildsteder, Kakkelovne og Kaminer . . . (En Stemme: Ny Skorstene). Ny Skorstene, ja ganske rigtigt, thi § 9 siger, at §§ 2—8 skulle først komme til Anvendelse for Fremtiden. Der er ikke nogen Tvivl om, at naar der staaar som en Undtagelsesbestemmelse: dog kun til Afledning af Røg fra Køkkenildsteder o. s. v., kan det ikke være tilstedeligt at føre til disse Skorstene f. Eks. Rørledninger fra indmurede Bryggerkedler. I Henseende til de Skorstene, som ere op-